

1. Cru - cea Dom - nu - lui se lă - țeș - te, Prin
 toa - tă lu - mea a - jun - ge, Că o - mul de mer -
 ge ori - un - de Tot cru - cea e î - na - in - te.

2. Întâmplări fricoase se arată, Că crucea în vremea toată.
 Necazul, patima și goana Îți săgetează inima.

3. Ori în care parte vei fugi, Crucea tot 'nainte-ți va fi.
 Să scapi de cruce de vei căuta, Ea mai mult te va apăsa.

4. De cruce nu te teme nici cât, Pe ea Christos a pătimit.
 Că tu prin cruce ți-ai câștigat, Ca să te bucuri până-n veac.

5. Crucea să ți se ușureze, Din vederea ei învață.
 Prin răbdare te vei ușura Și atunci te vei mângâia.

6. Că crucea e din două lemne, Lung și scurt cruciș peste el.
 Crucea ușor se poate strica, Când lemnul cel scurt s-a lua.

7. Că semnul crucii îți arată, De ce-i grea sarcina toată.
 Ispite grele când te-apasă, Cum ți-i afla mângâierea.

8. Voia Domnului e lemnul lung, Voia ta'i cruciș pe cel scurt.
 De-acei patimile mai mult cresc Și pe tine tot te muncesc.

9. Lui Dumnezeu nu te-mpotrivi, Măcar cât de te-ar pedepsi.
 Cu răbdare birui voia ta, Crucea și toată răbdarea.

10. Atunci când pe tine te birui Și'mplinești voia Domnului.
Mila Domnului-ți va fi plata, Pace în patimi vei afla.

11. De-acei cu Isus treab-a răbda, De cruce nu te-nspăimânta.
Și când din lume te vei duce, Sus în cer tu vei ajunge.